

Att återvända till den ursprungliga nivån av fullkomlighet

Välkomna, mina käraste, käraste vänner. Må den här kvällen visa sig vara en välsignelse för var och en av er. Må den ge er den inspiration och hjälp som ni behöver för att fortsätta ett steg längre i er strävan mot att finna er själva.

Då och då är det viktigt att förtydliga vad arbetet på denna väg är och vad det är tänkt att åstadkomma. Det är viktigt att alltid se detta i ett nytt ljus, ur olika infallsvinklar. Denna väg är inte tänkt att ses som ett botemedel, inte heller som en lyx som man ger sig hän åt bara för att det är "intressant", för att det säkert inte kan göra någon "skada" och för att ens liv ger utrymme för en sådan sysselsättning. Den är i verkligheten mycket viktigare, mycket mer grundläggande. Och om den skulle utgöra ett botemedel, eller en läkning, är detta endast sekundärt. Den sanna innebörden av en sådan väg är att finna allting inom jaget som behövs för att uppfylla sitt personliga öde. Om denna väg ses ur detta perspektiv, undanröjs mycket av missförstånd.

Även mina vänner som är mycket flitiga och fulla av god vilja i detta arbete, förbiser ofta eller glömmer eller förstår fortfarande inte tillräckligt, att allt man överhuvudtaget kan behöva finns i människan i en fullständig och total fullkomlighet. Denna potential är en verklighet. Att finna nivåerna där dessa möjligheter blir en verklighet är vad arbetet på denna väg handlar om.

På den fysiska nivån är det uppenbart att denna potential finns. Ert fysiska system fungerar i absolut fullkomlighet när lagarna som reglerar det efterlevs. Ju mindre man efterlever dem – oavsett om det sker genom okunnighet eller avsiktlig självdestruktivitet – desto mer rör man sig bort från den nivå där den fysiska fullkomligheten utgör en verklighet. Jag formulerar det avsiktligt så här. Det finns en skillnad mellan att föreställa sig sjukdomar som en frånvaro av ett fullkomligt sätt att fungera och tanken som jag presenterar för er, som innebär att den nivå där det fullkomliga sättet att fungera finns precis här och nu, men man har rört sig bort från den. Genom att förstå lagarna och på vilket sätt dessa har överträtts, kan hälsan gradvis återupprättas steg för steg på sin ursprungliga nivå där allting fungerar fullkomligt. Om den vanligtvis hysta föreställningen om att det fullkomliga sättet att fungera "försvinner" skulle stämma, skulle ni omöjligen kunna återfå det. Du återfår det fullkomligt sättet att fungera enbart för att du, efter att ha rört dig bort från det, har kommit tillbaka till det. Ju mer du har rört dig bort från nivån där allting fungerar fullkomligt, desto svårare blir det att spåra alla punkter i kedjereaktionen av olika

orsaker och verkningar. Det är lätt för alla att se, att så länge man inte manipulerar lagarna för de fysiska funktionerna, fungerar det fysiska systemet naturligt i absolut fullkomlighet och ger människor styrka och välbefinnande.

Märkligt nog är detta mindre uppenbart för er på den mentala och psykiska nivån. Där är precis samma lagar verksamma. Ert mentala liv och ert känsloliv är av sin natur avsedda att fungera fullkomligt, precis som era kroppar. När du har uppnått denna ursprungliga nivå, är du ”hemma”. Du har nått platsen inom dig som kan sörja för vad livet är tänkt att uppfylla i dig och vad du är menad att uppfylla i livet – för dessa är en och samma sak.

Denna uppfyllelse – i sin mångfald och gränslösa möjlighet till fruktbara upplevelser och expansion – är en verklighet som ständigt finns inom er. När ni är ouppfyllda och olyckliga, har ni rört ert medvetande bort från den potentialen. Det är ytterst viktigt, mina vänner, att tänka på livet på detta sätt. För då kommer ni att förkorta villovägarna som fjärrar er från ert väsens centrum – där det finns styrka, möjlighet, visdom och makt som ingen av er ännu helt kan förstå.

Innan jag kommer tillbaka till varför det är så svårt för er att förstå detta, skulle jag ur en annan infallsvinkel vilja rekapitulera vad som händer när man har rört sig bort från möjligheten av att fungera fullkomligt. Varje föreställning, varje idé, tanke och handling utgör *både* orsak och energi, som sätter i gång en rad kedjereaktioner. Det ligger i orsakens natur att skapa en verkan. Energin som skapar de efterföljande kedjereaktionerna framkallar den ursprungliga orsakens, den ursprungliga energikärnans, verkningar. I det förra föredraget diskuterade jag den självupprätthållande principen. Följden av kedjereaktioner som orsakas av en tanke, övertygelse eller handling är självupprätthållande när den ursprungliga tanken väl är utfärdad.

Om den ursprungliga tanken eller idén stämmer överens med sanningen, måste de efterföljande kedjereaktionerna vara konstruktiva, positiva, konfliktfria, behagliga. De kommer att leda till ytterligare expansion, konstruktivitet, behaglighet och så vidare, eftersom den självupprätthållande principen är verksam. Men om en människa vid något givet ögonblick, i någon situation, formulerar en idé eller avsikt som grundar sig i misstag – måste de följande kedjereaktionerna vara negativa, begränsande, destruktiva och obehagliga.

Låt oss ta en viss idé som du formulerar. En sådan idé – oavsett om den är sanningsenlig eller osanningsenlig – kommer att leda dig till vissa antaganden. Dessa antaganden leder dig till vissa handlingar eller avsaknaden av dem. Dessa leder i sin tur till gensvar och reaktioner från andra, från världen runt omkring dig. Deras gensvar ger återigen upphov till ytterligare reaktioner inom dig, så att du formulerar ytterligare idéer påverkade av alla dessa efterföljande interaktioner. Och så fortsätter det. Den ursprungliga missuppfattningen leder till allvarigare felaktigheter, ökade

missförstånd och ytterligare fjärmande från sanningen i detta avseende. Varje orsak framkallar en verkan. Varje verkan blir samtidigt en ny orsak, som framkallar en ny verkan – som i sin tur måste bli orsaken till nästa verkan. Detta är den självupprätthållande kedjereaktionens natur.

När en negativ kedjereaktion är aktiverad, måste varje länk – som utgör orsak och verkan samtidigt – spåras tillbaka. Den måste förstås och därefter överges, så att personligheten finner sin väg tillbaka till den ursprungliga nivån där det inte finns någon konflikt och där fruktbar expansion är en verklighet. På denna nivå råder oräddhet, frid, obegränsad utveckling, stimulans – allting som man överhuvudtaget kan önska. Ju längre bort du befinner dig, desto svårare blir det att hitta vägen tillbaka. Som det förhåller sig med nedsatt fysisk hälsa, på samma sätt förhåller det sig på den mentala och psykiska nivån. Ju mer lagarna för det fullkomliga sättet att fungera överträds, desto fler negativa kedjereaktioner uppstår. De mentala och psykiska lagarna är lika exakta och definitiva som den fysiska kroppens lagar. De kan förstås på ett liknande sätt och är inte svårare att förstå eller att konstatera. Det fysiska systemet inrymmer en inneboende läkande kraft som alltid är redo att samarbeta om man bara ger den en chans. När du bemödar dig för att förstå lagarna, för att korrigera försämringen – när du litar på den läkande naturkraften samtidigt som du gör ditt bästa – börjar denna levande kraft att verka. Det är precis samma sak på den mentala och psykiska nivån. Där finns det också läkande krafter. Dessa krafter strävar mot helhet, konstruktivitet, expansion, uppfyllelse. Om du tillåter dem att verka – genom att förnimma deras riktning och avlägsna hindren som bröt de relevanta lagarna – kommer dessa psykiska läkande krafter att samla en ständigt ökande kraft för att svepa dig framåt.

Ju längre bort du befinner dig i dina mentala förvirringar och destruktiva känslor, desto svårare blir det att återvända till den ursprungliga nivån. Människor bävar inför att korrigera varje länk i kedjereaktionen. De är orimligt rädda för den processen, för det ser ut att utkräva något av dem som de är ovilliga att ge.

Detta, mina vänner, är arbetet på denna väg, kortfattat omformulerat. Om ni kan föreställa er arbetet på den här vägen på detta något nya sätt, kommer det att aktivera en ny energi hos er, en ny drivkraft, en ny insikt. Det är också viktigt för er att förstå att livet måste levas enligt dessa grundvalar för alla som vill leva det framgångsrikt. Ni måste hitta vägen tillbaka till er ursprungliga potential, förstå lagarna som styr det fysiska, mentala och emotionella systemet, förstå lagarnas fullkomlighet och efterleva dem.

Vad är den största överträdelsen som leder till ytterligare kedjereaktioner av överträdelser, misstag, förvirring och destruktivitet? Den är i grund och botten okunskapen om den här processen. När ni bortser från den inneboende potential ni äger, de obegränsade krafterna ni äger – bokstavligen, mina vänner – för att förse er med exakt det ni behöver för att tillfredsställa varje

eventualitet – leder denna grundläggande överträdelse oundvikligen till ytterligare fjärmande och förstörelse. När ni inser att ingen situation i era liv behöver förbli oupplost, olycklig eller skrämmande – att ni har allting inom er som ni behöver för att lösa ett problem, oavsett vad det är – kommer ni att ha uppfyllt den huvudsakliga förutsättningen för denna väg. Att göra det, ger er möjligheten att återvända till en nivå av uppfyllelse som mänskligheten har rört sig bort från under loppet av många, många, många århundraden. Det kanske bara är inom vissa områden av din personlighet som du har fjärmat dig, medan du inom andra områden kan vara i mycket nära kontakt med din ursprungliga fullkomlighetsnivå, med dess dynamiska liv och utvecklingsmöjligheter. Men ni har tagit med er försvagningar in i detta liv. Att inte veta om att ni har möjligheten att lösa dem är ert största hinder. Konstigt som det kan tyckas, mina vänner, även om människor kan vara fullt medvetna om dessa fakta i princip – som en teori och filosofi – undgår samma människor många gånger att tillämpa detta på sina egna försvagningar. De är handfallna, hopplösa och förlamade eftersom det helt enkelt inte faller dem in att de, inom sig själva, har möjligheten att korrigera en situation som inte är tillfredsställande.

Du kan inte aktivera den obegränsade kraften du äger för ändamål utanför dig själv om du inte först har bemästrat dig själv. Detta innebär att du behöver korrigera de försvagade områdena i ditt väsen. Du måste använda kraften för att återvända till den punkt varifrån du avlägsnade dig den ursprungliga nivån av fullkomlighet. Du måste använda kraften för att växla från destruktivitet till konstruktivitet, från separation till inkluderande. Du måste använda kraften för att bli medveten om var du försvagar din integritet och därför överträder de psykiska lagarna. Du måste använda kraften för att släppa taget om hatets och grymhetens skenbara trygghet och ändra din personlighet till den som har kärlek till andra. För att använda krafterna som du har till ditt förfogande på ett lämpligt sätt, avgör först var du befinner dig i en illusion om dig själv och blottlägg var du inte är så anständig och kärleksfull som du trodde. Använd sedan vidare din kraft för att förändra detta tillstånd. När du väl har bemästrat dig själv på detta vis, kommer kraften automatiskt att expandera. Genom ett sådant bemästrande kommer insikten om att du och alla andra är ett att bli en levande verklighet inom dig. Så länge du inte har bemästrat dig själv, kommer dessa ord inte att betyda något. Så länge jaget och andra tycks vara separerade, kommer en intressekonflikt att uppstå mellan jaget och andra, vilket tvingar dig att vara destruktiv – antingen mot jaget eller den andra. Eftersom du är ett med andra, kommer endera alternativ i slutänden att påverka båda. Kraften kan därför inte användas. För att göra det, måste det finnas en fri, lycklig, ohämmad känsla som inte kan uppstå utifrån en konflikt.

Den första förutsättningen för att återvända till den ursprungliga nivån av fullkomlighet, obegränsade möjligheter, meningsfull expansion och upplevelse och högsta välbehag, är att veta om att denna nivå finns intakt inom dig och behöver bara aktiveras av medvetandet. Men att *höra* sanningen, även att diffust tänka den, och att *veta* den är inte samma sak. Denna vetskap behöver

odlas. Medvetenheten om att ditt omedelbara problem kan lösas – att du inom dig har allt du behöver för att göra detta – måste vara det första steget i varje given fas.

Ofta vill ni inte ens erkänna den möjligheten. För när denna möjlighet verkligen upptäcks, kommer den att avslöja var och hur du har överträtt de relevanta lagarna och var och hur du behöver korrigera situationen. I verkligheten är denna upptäckt aldrig önskad. Den visar sig alltid vara synnerligen god ur varje tänkbar synvinkel. Den berövar aldrig. Men att se och möta dig själv kräver mod och integritet. Det ser ut som att denna korrigeringsprocess tar ut ett högt pris. Det höga priset avkrävs i själva verket när man drar sig undan från att möta hela situationen i full integritet. Ju längre man undviker detta, desto längre avlägsnar man sig i verkligheten från allt som är gott och fridfullt och desto högre pris betalar man oundvikligen. Ni övertygar er själva på ett dumt sätt in i en hopplös situation, för att ni hoppas att undvika korrigeringen, som endast ser ut att vara en uppoffring.

Mina vänner, när ni nu tittar på era liv, fråga er var ni skulle kunna expandera mer. Hur skulle du kunna uppleva livet på ett djupare och fullare sätt? Hur skulle du kunna vara mer fri från någon form av disharmoni inom eller runt omkring dig? Var eller hur skulle du kunna ge och ta emot mer? När du precis bekräftar de tomma eller destruktiva områdena, när du bekräftar möjligheten att verktygen finns inom dig för att rätta till situationen, då kommer du att göra det som är ändamålsenligt och konstruktivt, det som är nödvändigt. Allt annat följer på det. Det blir då möjligt för dig att spåra de olika negativa kedjereaktionerna, upptäcka de adekvata lagarna och ändra din inställning och ditt beteende vad gäller dessa lagar. Du kommer att arbeta med i stället för emot dem. Men så länge du slätar över dina svårigheter, din tomhet, eller låtsas att deras orsak har lite eller ingenting med dig att göra – åtminstone nu – kan du inte gå tillbaka till var du behöver vara inom dig.

Nästa överträdelse av den mentala lagen består av falska idéer. Vi har pratat om detta i många olika former. Alla falska begrepp som en person bär på är alltid direkt relaterade till att man på något sätt inte vill acceptera en sanning om sig själv. Vi behöver här skilja mellan generella områden av livet – vetenskap eller filosofi – som antingen inte har någon direkt relevans för era personliga liv eller som ligger utanför er nuvarande förståelse. Det är givetvis så att människor i sitt nuvarande utvecklingsstadium inte kan veta allt. Men inom områden där du är i stånd att förstå – förutsatt att du är ärlig mot dig själv och inte blockerad – måste varje osanning som du rättar dig efter i dina övertygelser påverka ditt inre och yttre liv, eftersom den falska övertygelsen är en produkt av din inre inställning. Vi kan därför inte säga att en persons andliga övertygelser inte är relaterade till hans eller hennes känslomässiga inställningar. Oavsett om du tror eller inte, vad och hur du tror, inställningen med vilken du bestämmer dig för att antingen tro eller inte tro på en

överlägsen makt – allt detta är direkt relaterat till din innersta integritet, din ärlighet mot dig själv i alla frågor.

Det stämmer därför att alla missuppfattningar i psyket som skapar negativa kedjereaktioner följer av att man inte vill vara i sanning. Av en eller annan anledning tror du att det är bättre för dig att inte vara i sanning än att vara i sanning. Detta resulterar då i en av de negativa, självupprätthållande kedjereaktionerna.

Blindheten för att alla möjligheter – all fullkomlighet, all uppfyllelse – redan existerar djupt i jagets kärna, är direkt kopplad till en avsiktlig missuppfattning vad gäller ens personliga liv. Människor vill ofta blunda för möjligheterna och krafterna de har inom sig. Ni gör så delvis för att ni erhåller ett behag i att klaga och vara olyckliga. Delvis är ni verkligen rädda för dessa krafter. Ni är rädda för möjligheten till lycka. Ni är rädda för att ni kanske inte kan hantera den. Ni är rädda för extasen som finns i ett liv som levs fullkomligt, på samma sätt som ni är rädda för döden, för alla stora upplevelser som tar er ut ur er själva. Denna diffusa rädsla får människor att avsiktligt omfamna negativitet och – omedvetet, men avsiktligt – övertråda lagarna som erbjuder dem det förverkligande som vi här talar om. Först när man i avsevärd grad har invecklat sig i en sådan negativ kedjereaktion, med all dess smärta och frustration, kommer man att längta efter att återvända, steg för steg, tillbaka till utgångspunkten genom den självskapade kedjereaktionen, tills man når den ursprungliga nivån med alla dess möjligheter och krafter. Till slut kommer du inte längre att rygga tillbaka inför extasen i ett liv som levs fullt ut, där överflöd, sanning, kärlek och de obegränsade möjligheterna i alla riktningar i ditt väsen existerar. Men ni behöver fortfarande vänja er vid att andas frisk luft och sådan tillvänjning är bara möjlig när du verkligen blir villig att ge upp negativitet och destruktivitet.

I de senaste föredragen diskuterade vi hur många av er som nu, lite i taget, börjar upptäcka er avsiktliga destruktivitet: hur ni vill vara destruktiva, hur ni vältrar er i er önskan om att vara destruktiva. Detta är stora framsteg, mina vänner. Om du inte känner till detta, avlägsnas du längre bort från den nivå av ditt väsen där allt gott existerar, och denna avgörande länk behöver bli funnen. Att inte veta vad man känner och vad man vill och vad man siktar på, gör det omöjligt att gå i någon riktning. Det försätter dig i den välbekanta fällan där du är förlamad, avtrubbad och livlös. Alla era syften, begär och önskningsar – konstruktiva eller inte, oavsett hur omedvetna de har varit fram till nu – måste alltså bekräftas. Detta är en grundläggande del av arbetet som vi gör tillsammans. När detta väl har skett, kan ni konstatera – som vissa av er har börjat göra det – att ni avsiktligt är destruktiva inom de områden där ni är olyckliga. När man är medveten om detta, är man inte längre riktigt lika fjärrad.

Majoriteten av mina vänner har redan upptäckt denna avsiktliga destruktivitet. De som inte har gjort det, behöver fortfarande nå fram till den insikten. Jag skulle vilja uppmana er att titta på er själva i detta ljus. Ni kommer att upptäcka att ni ännu inte har kommit till den punkt där ni verkligen har en önskan om att ge upp destruktiviteten och vända er till en konstruktiv, inkluderande och vänlig inställning till livet och andra. Du har fortfarande inte någon önskan om att ge upp självcentreringen och isoleringen och acceptera ett nytt sätt att leva där du inkluderar andra, bygger i stället för förstör, där du vill bidra, även om detta innebär att avstå från det lilla egots viktighet. Önskan om att vara med andra i stället för att vara emot dem, måste uttryckas. Den här helt nya inställningen och det nya sättet att leva behöver aktivt önskas, omfamnas och odlas. Annars sker den inte; den kommer inte av sig självt, såvida inte egot önskar det.

Först då kan alla era rädslor och känslan av värdelöshet försvinna. Ert destruktiva förflutna försöker dock hävda sitt värde genom att fortsätta att vara destruktivt. De flesta av er här befinner sig fortfarande i detta misstag. Ni behöver arbeta på den nivån. När du kan fatta detta väsentliga beslut att ge upp destruktiviteten, kommer du att upptäcka en strid inom dig. Du kommer att upptäcka en större rädsla för konstruktiv utveckling, för lycka och fullhet, än för begränsning och smärta. Detta kan tyckas absurt, men när ni undersöker era känslor kommer ni att märka att det är så. Efter att tydligt ha definierat naturen hos din avsiktliga destruktivitet, utfärda följande instruktion i ditt psyke: ”Jag vill verkligen ge upp min destruktivitet. Jag vill ha konstruktivitet. Jag väljer detta, inte för att jag är pressad eller skyldig till det, utan för att jag önskar att det ska vara så.” Du kommer i den stunden att upptäcka en rädsla. Den här lilla, lilla kärnan av rädsla – fortfarande vag, oklar, outtalad – är vad vi behöver fokusera på. Detta är den punkt i kedjereaktionen där majoriteten av er nu står – eller inom kort kommer att befinna er vid om ert arbete fortskrider i överensstämmelse med möjligheterna som ni har tillgång till vid denna tidpunkt. Antingen är du redan där eller så är du på väg att upptäcka och ta fram destruktiviteten i fokus.

Då blir nästa punkt: Varför gillar du att hålla fast vid den? Varför finner du det i själva verket tryggare än den oändliga expansionen av det goda som öppnar sig när du släpper taget om destruktiviteten, negationen, förnekelsen, negativiteten? Vad är rädslan? Jag kan inte utveckla detta närmare i kväll, för detta är ett föredrag i sig, men vi ska gå in på det nästa gång.

Kanske vissa av er har något att bidra med till detta ämne, eller frågor att ställa, som kommer att hjälpa er alla att nå fram till nästa länk i kedjereaktionen. När vi förstår rädslan som finns för det goda – vilket leder er till att hålla fast vid det negativa – då är ni inte längre långt bort från den ursprungliga kärnan där allt ni behöver existerar. När du kan vara i kontakt med detta centrum av dig själv, ger det dig makten att bemästra ditt liv och förverkliga det till dess bästa möjligheter. Det finns så många diffusa områden som behöver klargöras innan denna punkt kan nås. När du

inte vill se avsiktligheten i din destruktivitet är du fast. Detta är i grund och botten den viktigaste punkten i detta arbete. Allt annat är sidoproblem, detaljer att arbeta sig igenom för att bli starkt medveten om den avsiktliga destruktiviteten och undvikandet av det fruktbara, positiva förverkligandet.

Har någon här någon föräning, någon insikt, om en rädsla för att släppa destruktiviteten, en rädsla för det positiva? Känns destruktiviteten tryggare? Har någon här någon fråga i detta avseende?

KOMMENTAR: Jag hade en upplevelse som liknade detta, där jag fattade beslutet att ge upp min destruktivitet och grymhet och kallade in mitt gudomliga jag. Allt gick väl för mig tills prövningen kom och då bara sprang jag åt andra hållet. Jag kunde inte möta den – och alla de gamla negativa, destruktiva känslorna kom tillbaka. Jag led och led; jag kunde inte stoppa det. Jag visste inte förrän nu när du nämnde det, att det var rädsla.

SVAR: Du befinner dig precis vid den punkt som jag diskuterade. Någon annan som har något att fråga eller bidra med?

FRÅGA: Detta är ett ämne som jag har kämpat med länge och jag är väl medveten om rädslan. Det enda som jag kan bidra med här är att säga att det enda sättet som jag kan arbeta med den just nu, är genom att vara ständigt medveten om och meditera över destruktiviteten och den enorma rädslan för glädje och avslappnad lycka. Allting blir spänt när saker går bra och jag är lycklig. Hela min kropp blir nästan oförmögen att slappna av. Jag kommer in i för mycket aktivitet. Även om det utåt sett är en konstruktiv aktivitet, är den destruktiv för lyckan. Jag skulle vilja veta om det finns något annat jag kan göra för att komma ut ur detta?

SVAR: Ja. Jag skulle koncentrera mig i stunden – när du för dig själv utfärdar önskan om konstruktivitet, glädje, uppfyllelse – och uttrycka vetskapen om att denna möjlighet existerar inom dig. Du behöver samtidigt bli tydligare medveten om din avsiktliga destruktivitet, för det finns förstås ett direkt samband mellan dessa, som jag redan har antytt. I den utsträckning som den avsiktliga destruktiviteten är omedveten och därför inte kan ges upp, kan lyckan inte omfamnas. När du förstår din avsiktliga destruktivitet i alla dess former – inte nödvändigtvis i sin yttre form, utan huvudsakligen i dolda känslor som endast kan leda till indirekta motsvarande handlingar såväl som diffusa tankar och halvmedvetna önskningar – när detta kristalliseras koncist i ditt medvetande, kommer du omedelbart att förstå vad som blockerar dig. Då kommer nästa steg som vi närmar oss att bli tillgängligt för dig. Jag kommer att gå in mer utförligt på detta ämne i nästa föredrag. Vi kan också förbereda för det i vår nästa session med frågor och svar. Rädslan kan inte inses när den avsiktliga destruktiviteten inte är medveten. Detta är vad jag rekommenderar er att arbeta med, mina kära vänner.

FRÅGA: Jag har rätt nyligen blivit medveten om denna destruktivitet. Det är mycket tydligt för mig att den är riktad mot min mamma. Jag saboterar de positiva aspekterna av livet för att jag vill komma åt henne och på ett sätt bevisa för henne att jag inte kommer att uppfylla vad det än är hon förväntar sig av mig. Detta är helt tydligt nu. Samtidigt finns det ett motstånd mot att ändra det. När jag befinner mig i en situation där jag skulle kunna göra det och inte längre följa detta irrationella, meningslösa mönster, är det något som hindrar mig. Jag är rädd för att ge upp något som jag inte kan sätta fingret på, förutom att jag vet att jag ihärdigt håller fast vid det. Det är ett slags hopp om att mitt liv ska transformeras på något magiskt sätt. Kanske kan du belysa den här rädslan något för mig.

SVAR: Låt mig nu bara säga om denna rädsla att det är en mycket grundläggande rädsla, rädslan för att lösas upp. Man kan kalla det en rädsla för döden, men den är mycket mer än så. Den visar sig närhelst en person är i ett flöde, när personligheten verkligen vibrerar i de kosmiska krafternas harmoni. Den förekommer även vid andra tillfällen, men den förekommer inte alltid i det som ni kallar döden. Detta beror på individens utvecklingstillstånd. Den rädda personen upplever denna vibration som en skrämmande upplösning av jaget. Samma rädsla gäller för föreningen mellan könen. Den finns i alla kreativa tillstånd där egot inte är så starkt bundet till det inre varandet. Det är denna upplösning och förening med varandets universella ström som människor är rädda för. Detta att lösas upp och ge upp det lilla jaget förekommer även i osunda tillstånd, som sådana tillstånd som förorsakas av sjukdom eller droger. När egot förloras för att det är alltför svagt, är det osunt. Men när du har erhållit ett sunt ego, måste du komma dithän att du kan släppa det. Att släppa det tycks vara skrämmande. Det är en fråga om tillit. Så länge du inte har en djup tillit till dig själv, kan du inte lita på de universella krafterna. Genom att släppa det lilla egot kommer du att bli mer av en individ och kommer att finna dig själv igen. Tilliten till jaget växer proportionerligt med att destruktiviteten ges upp. Destruktiviteten måste ges upp innan du kan släppa taget om dig själv. När du förstår rädslan, kommer det att bli lättare att göra detta. Detta är i grova drag den djupa, inneboende rädslan.

FRÅGA: Skulle du säga att det är destruktivt att vara överemotionell?

SVAR: Allting som är ”över”, överdrivet, innebär förstås en obalans, en störning.

FRÅGA: Hur kan vi bekämpa det?

SVAR: Att bekämpa implicerar att tvinga bort genom att tränga undan och detta är inte en verklig utveckling. En verklig utveckling frambringar en personlighet som inte behöver vara på sin vakt, som har råd att vara avslappnad och trygg i sina egna inre processer. Detta tillstånd kan uppnås

genom att undersöka den överdrivna känslomhetens särskilda karaktär. När personligheten inte vågar investera i naturliga, spontana känslor på vissa områden – utifrån rädsla, alienation, avsiktliga och falska försvarsmekanismer – så uppstår det, som alltid, en överdriven känslomhet på andra områden. Naturen försöker återupprätta balans när den naturliga ordningen störs. Den här balansen behöver återställas för att personligheten ska vara i harmoni och frid. När den skrala känslomheten har korrigerats och individen får lov att fylla detta tomrum, upphör den överdrivna känslomheten. Båda manifestationerna är smärtsamma, tomheten såväl som detta ”för mycket”. Båda dessa smärtor kommer att omvandlas till behag när harmoni har uppnåtts.

FRÅGOR: Jag håller mig fast vid en skuld känsla för att jag känner en negativ, destruktiv njutning i den. Om jag skulle släppa denna, då skulle jag känna – helt irrationellt – att om jag är lycklig, skulle jag vara rädd för döden. Jag känner att döden inte spelar någon roll när jag är olycklig, så jag tillåter mig inte att vara lycklig.

SVAR: I den stund som du kan identifiera en sådan sak, har du makten att ge upp det. Detta innebär återigen en rädsla för döden, rädslan för att inte ha någon individualitet, inte något medvetande. Denna rädsla kan endast mötas när det finns tillit – i första hand tillit till jaget. Denna tillit kan inte upprättas så länge personligheten spelar sådana magiska, barnsliga, köpslående och – i sin slutliga analys – oärliga spel.

Mina vänner, när du vill finna din väg tillbaka till det inre centrumet, till den inre rörelsen, kokar det alltid ner till den punkt där du säger ”Jag släpper taget”. Huruvida att släppa taget innebär att ge upp destruktivitet, grymhet, undvikande eller något annat ofruktbart sätt att leva eller huruvida det består i att överlämna dig till livets flöde, måste det till slut komma till förmågan att släppa taget. Så länge du sätter dig emot det, skapar du en disharmoni mellan ditt livsflöde och det kosmiska flödet, som du är del av. Det är som en flod som störs i sitt lugna flöde av hinder och starka motströmmar. Störningen som skapas i det universella flödet kan endast avlägsnas genom att man återfinna detta flöde. Det är nödvändigt att överlämna sig åt det och vänta på det som kommer. Detta är inte att ge upp sin personlighet, individualitet eller sitt medvetande – inte på något sätt.

Ni kan bara hitta sanningen i detta uttalande när ni försöker. När ditt medvetande utgör en alltför tät kärna, kan den här harmonin inte upprättas. Det yttre egot har blivit för starkt. För mycket tillit har placerats i det, på ett förvrängt sätt. Samtidigt ges otillräcklig tillit till andra nivåer av personlighet, som fungerar autonomt när de ges en chans och som det yttre egot till slut måste integreras med för att det harmoniska sättet att fungera ska ske. När det yttre egot är överbetonat, leder det till en separation från det autonomt fungerande centrumet, som ständigt är ett med den universella strömmen. Detta är den separation vi har diskuterat i det här föredraget. När du släpper

taget och överlämnar dig till livsströmmen, till varandets kosmiska verklighet, när du ger upp dig själv till det, kommer ditt ego inte att upphöra att finnas. Det kommer verkligen att utgöra en avslappnad del av det större medvetandet inom dig. Detta kommer att innebära en trygghet i dig själv av ett slag som du aldrig har känt till.

I slutänden innebär detta en handling av att överlämna dig själv till det universella flödet. För vissa av er på denna väg kommer det tidigare – endast i viss grad naturligtvis. För andra kommer det senare, men det måste komma. När jag säger ”på denna väg” menar jag mycket mer än just detta arbete i just denna grupp. Jag menar ett sätt att leva. Om ett liv levs på rätt sätt, kommer det till detta. Det handlar om alla dessa medvetenheter, alla dessa inre handlingar och transformationer. Det handlar om att ge upp all negativitet som vi har diskuterat här ur så många olika infallsvinklar.

Nu mina vänner, välsignar jag er alla. Må detta föredrag, dessa ord, hjälpa er att gå den inre vägen som behöver beträdas. Må det hjälpa er att inse att allt ni kan önska er finns inom er. Må det hjälpa er att inse att det inte finns något att vara rädd för. Släpp taget och överlämna dig åt livsströmmen, åt det goda och åt din själs uppenbarelse.

Var välsignade, var och en av er. Var omslutna i styrkan och kärleken och sanningen som kan transformera er, om ni tillåter den. Var i frid. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16